

BUDA - PESTA

25 Maiu st. v.
6 Iunii st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strada arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 40.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romania 2 galbeni.

ADIO LA POIANA-LUNGA.

Poesia, cântu, placere,
Au peritu si m'au invinsu :
Totu se stinge în tacere,
Numai dorulu sta nestinsu !
Plai cu flori mirositoare,
Câmpu de roze parfumatu,
Paserele caletore,
Vântu de frundie 'namoratu,
Lunci placute si duiose
Unde lacramiore cresc, u,
Doine dulci, armonioase . . .
    Vântulu sufla,
    Nav'a pléca,
    Eu pornescu !

Flori, câmpii resunatore,
Voiu se plângu dar lângu voi,
Câci sîm frundia caletore
Si me duc in sboru de foi !

Acum ori ce amintire
Este unu jalnicu suspinu,
Ori ce tainica simtire
Noru de plôia pe sininu !
Ori ce voce de placere
E ofitatu petrundiatoru,
Ori ce dulce adiere
Glasu de crivetiu mugitoru !
Traiu, retragere placuta,
Unde florile iubescu,
Cântu de doru, luna tacuta . . .
    Vântulu sufla,
    Nav'a pléca,
    Eu pornescu !

Filomele, voci duiose,
Voiu se plângu dar lângu voi,
Câci din roze graciöse
Sboru în veştejite foi !

Frati, placute suriore,
Fiti ferice, bunu remasu !
Vântulu rupe câte-o flóre,
Frundia pléca, eu ve lasu !
Filomel'a ce suspina
Pentru mine e 'nsedar ;
Cerulu meu nu se 'nsenina,
Si stelutiile disparu ;
Nimeni dorulu meu nu scéu,
Paserile-l banuescu . . .
P'unu ocenu de vecinicia
    Vântulu sufla,
    Barc'a pléca,
    Eu pornescu !

Flori, câmpii resunetore,
Voiu se plângu dar lângu voi,
Câci sîm frundia caletore
Si me duc în sboru de foi !

Fericire esti departe
Când iau tainiculu meu sboru,
Doru de cale ne desparte,
Vai ! de ce sîm caletoru !
Voiu vedé cladiri pompöse,
Tronu, surisu de hipocritu,
Dar . . . nici aste vai frumöse,
Nici astu dulce ciripitu !
În atât'a desfetare,

Eu voiam sè me palescu
D'a zefirului suflare! . . .
Salutare!
Vântulu bate,
Eu pornescu!

Filomele, voci duióse,
Voiu sè plângu dar lângă voi,
Câci din roze grajióse,
Sboru în vestejite foi!

Dec. 1876.

Barbu.

Merulu fatalu.

— Novela istorica. —

(Urmare.)

Pulcheria tóta în albu îmbracata, cum o-amu vediutu venindu de la biserica, mai avea o mantila mohorita ce-i acoperiá tóte formele esterne. Éra pe capu velulu albu, carele se întindea pâna la umeri, si i acoperiá fruntea si mai tóte parțile capului, pentru care cauza nici nu ne încumetâmu a descrie frumseti'a sèu nefrumseti'a unei auguste calugaritîe. Personalulu ei totu asemenea. Numai diadem'a cu cruce de pe capu, semnulu Augustei, o distingîá pe Pulcheria. Nu mai puçinu înse erá Pulcheria impunetóre, cu espressionea ochilor ei, si cu siguritatea vocii si logicei dênsei.

Întrându în Tablinu, s'a asediátu numai decâtu pe unu tronu simplu de lemn, ce erá pusu pe emporiulu din fondulu Tablinului, vis-à-vis de intrare. Lângă ea mai jos surorile ei de drépt'a si stâng'a, formându cu celelalte surori calugaritîe unu semicercu. Asiá primíá Pulcheria numai visite mai însemnate si binevenite.

Atenais ajungându la pórt'a de feru, s'a adre-satu sentinei de la pórt'a, a dá semnulu. Unu ciocanu mare de feru, fu slobozitu în pórt'a de trei ori, si o ferestrutia mica deschidându-se, se audî o voce femeiesca, fara sè fia vediuta, care întrebà: — Cine este ?

— Atenais, fic'a filosofului Leontiu din Atena, cere graçia si intrare la Augusta Pulcheria, — respunse Atenais.

Femei'a care a întrebatu la pórt'a, erá asemenea calugaritîa, si se numiá „ianitóre“, adeca aceea care deschide si inchide usi'a sèu pórt'a.

Ianitóreá dà de şcîre nomenclatorei în vestibulu, acésta alergà în gradina si anuciá Pulcheriei, sè întorce si dà semnu de deschidere, si ianitóreá cu trei chei deschide, si numai o usitîa mica în pórt'a mare se deschide, si Atenais intrà.

Cu pasi rari, dar siguri, pasiesce Atenais prin peristilu, fara a privi în laturi, si suie cele şapte trepte în vestibulu.

Ea erá îmbracata cu mantela vêneta fara mâneci si mare, éra capulu invelitu într'unu velu de metasa din India, nu asiá latu cá lungu, si carele erá legatu în baltîu la spate.

Ea rogà pe nomenclatórea s'o elibereze de aceste doue vestminte, si sè le pastreze, pâna la esire.

Éra când o-a desfasíuratu, énsasi nomenclatórea

s'a uimitu! Sórele când resare, nu luceşce mai frumosu, decâtu mândrulu capu alu Atenaidei.

Déca amu fi poetu orientalu, amu descrie-o astfel: Ochii ei — nóptea când se lupta cu lumin'a dîlei; buzele ei — auror'a când luminéza margaritarele; perulu ei — întrece ebenuli; statur'a ei — rusinéza ori ce finicu.

Dar nu sîntem poetu, ci numai unu simplu scriitoriu de adeveru istoricu. Si vom lasá acusi sè vorbésca în privintî'a acésta tatalu ei. Putemu spune, cá ea avea îmbracaminte fine, o rochia galbena cu brodarie scumpe la ciuratura, si o tunica de bissonu albu cá néu'a, asemenea brodata cu auru, care cu spatelulu împreuna, i înfasíurá tali'a-i svelta, si peste mijlocu erá încinsa cu o cordea îngusta si lunga, care atêrná în jos în partea din nainte. Pe picióre avea sandali rosii, colórea nobililor, la grumazu câteva síre margitare, pe mâni braşilete de auru, si în fine, déca cineva are figur'a dînei Rhea, împletitur'a perului a fost cá la Rhea, cositiele în parte înodate în céfa, în parte lasate în jos pe albu-i grumazu.

Acésta ar fi deci toalet'a Atenaidei, care tîenându în mân'a stînga unele paturi de pergamenu, unu fel de carte sèu manuscrisu, intrà în tablinu.

IV.

Durerea.

Tablinulu nu avea fereşti, lumin'a dîlei o capetá prin cupola. Éra sér'a se luminá prin unu candelabru — lustru — pendinte în mijlocu, în care se aprindeau mai multe lumini de céra.

Când intrà Atenais, candelabrulu se aprinsese, càci timpulu inaintase si erá în murgitulu serei. Aspectulu la lumina e mai feericu, e mai magicu. Atenais se parú cá unu ângeru cadíutu din ceru, sèu cá o fea mitologica. Femeile Pulcheriei, si énsasi Pulcheria, nu putù ascunde o mirare óre-care, de acésta aparintîa, de si Pulcheria cunoşcea pe Atenais.

Atenais cu îndreznéla si cu demnitare a pasítu în tablinu, privindu dreptu în façi'a augustei Pulcherie, si pâna când facù închinatîunile îndatinatate, domniá tacerea cea mai serbatorésca.

Pulcheria, cá fisionomista buna, observà îndata, cá Atenais suferé, si cá durerea ísi pusese tronulu în ânim'a si ochii ei straluciti. Pentru aceea o preveni.

— Bine ai venit, Atenais, fic'a bravului nostru subditu Leontiu. În modest'a mea casa ai locu si scutu!

— O fíntîa parasita, alungata, despoiata de dreptulu ei, sîm eu, care proşcernu rugarea mea umilita la piciórele înaltei Auguste, — începù Atenais cu unu tonu durerosu, ce petrundea ânimile.

— Ori care sè fia durerea ta, ce o esprime fisionomí'a ta, eu te voiu ascultá, numai atât'a voiu sè observu fíicei filosofului Leontiu, cá nu e parasita fiind Ddieu cu ea, si Pulcheria serv'a lui Ddieu, i va dá mân'a de ajutoru, încât e cu putintîa, — adause Pulcheria cu linişcea cea mai mare.

— Cuvintele înaltei Auguste vérsa picuri de balsamu pe ranele ânimei mele, si lesne s'ar vindecá, déca acele n'aru proveni de la frati.

— De la frati? Te pricepu. Si profetulu împratu s'a plânsu dicéndu: „de m'ar fi ocaritu inamiculu, asíu fi rabdatu . . . éra tu amiculu si cunoscutulu meu, cari împreuna dulce ne svatuiamu?“ — — e

durerosu a suferi nedreptate de la aceia de la cari acceptamu iubire, dar nu te superá, cine a cautatu asilu la Pulcheria, nu s'a întorsu nemângaiatu, nici Atenais nu se va întorce.

— O înalta Augusta! — esclamá Atenais ca-diéndu în genunchi, — o sânta Pulcheria, cum ești laudata în totu imperiulu! Te rogu nu me lasá préda fraților mei, eu ceru dreptate a supra lor!

Pulcheria nu putù suferi îngenunchierea ei, pentru aceea scolându-se se coborì la Atenais, si o prinse de mâna dicéndu-i:

— Scóla-te, iubita Atenais! aibi indreznéla față de mine! nu în genunchi sè te vedu naintea mea, căci onórea acésta se cuvine celui Préínaltu, ci vino în brație mele, cá la sor'a ta, si îmi fii mie sora, si redicându-o o duse si-i dete scaunu cá sè sîda în fața ei.

— Vedi asiá, acuma ién enaréza-ni secretele ânimei tale, sùm curiósá a le sci, — începù Pulcheria asiedîându-se pe scaunulu sen.

Atenais fu frapata de atât'a bunatate, si tocmai își revocá în memoria, de unde sè încépa? Pulcheria observá îndata si grabì în ajutoru.

— Ai dîsu, cá frații ti-au facutu nedreptate, cum asiá?

— Ceru mai atât'iu scusa, o înalta Augusta! căci o straina cá mine am cutezatu a calcá sanctuariulu acestei locuinte. Éra caus'a mea este: frații mei, dupa mórtea tatalui meu, m'au espropriatu si alungatu de la casa. Si aci érași i-a statu vocea, de durere neputéndu vorbi mai departe.

— Cum? Leontiu a muritu? Sermanulu Leontiu! Sè-i fia tierin'a usióra! Si la mórtea sa ce dispunere a facutu?

— Nimicu alta decátu, cum nici odata nu l'am vedítu, a lacrimatu privindu la frații mei, si a dîsu cu jale: „în voi nu mi s'a realizatu dorint'ia“, — întielegéndu cumca ei nu s'a aplicatu nici unui studiu.

— Si ce a enunciatu cu privint'ia la tine?

— „Éra tu, fic'a mea, cu frumset'ia ta, si cu sciint'ia ta vei ajunge departe.“ Aceste i-a fost ultimile cuvinte.

— Mórte de unu filosofu! — adause Pulcheria. Si apoi frații? — continuá întrebându.

— Frații au interpretatu cuvintele moritoriului dreptu espropriare si mi-au denegatu totu dreptulu de moșcenire, dându-mi abiá o suta de galbeni cu cari am întreprinsu acést'a caletoria.

— Si cum ai caletoritu? — se grabì Pulcheria a întrebá, cá cum ar fi voitu sè tréca la alta materia, cá cum caint'ia Atenaidei n'ar fi fost asiá ponderósá.

— Calare, Maiestate!

— Singura?

— M'a însoçitu numai fidelulu meu servitoru Pedro, unu mauru bi eunuchu, pe carele tatalu l'a cumperatu cá sclavu micu, si mi l'a donatu mie, si carele se léga de mine cu o fidelitate fórté mare.

— Vedi cá Ddieu grigesce! Dar de multu ești pe cale?

— Tatalu a muritu nainte cu trei luni. Dupá mórte-i am cerutu partea mea de la frati, cá sè-mi arangezu singura șcóla, dupa tipulu șcólei tatâne-meu,¹¹⁾ dar ei neînvoindu-se, ci înca declarându-me

neîndreptatita, celu d'ântâiu cugetu m'a îndemnatu sè iau refugiu aici.

— Bunu cugetu.

— Capetându sut'a de galbeni, mi-am pachetatu rufele si vestmintele cele mai necesarie, si calare pe caii mei, ce i avusesem, am plecatu.

— De ce n'ai venitu pe mare?

— Am voitu sè atingu unele locuri mai de frunte si renumite, si am cugetatu cumca o caletoria pe uscatu nu e asiá periculósá cá pe mare.

— Si-apoi?

— Nainte de dóue luni am plecatu. Am atinsu Olimpulu, Saloniculu, Filipopolulu si Adrianopolulu. Nimicu reu nu mi s'a întemplat. În totu loculu am aflatu ómeni binevoitori. Éra pe calea cea lunga se siliá Pedro a me distrage cu naivitatea si bunet'ia sa.

— Si când ai sositu aici?

— Numai cu câte-va óre mai nainte.

— Unde sînt caii, paculu si Pedro?

— La ospetaria, nu departe de Cisterna.

— Ah! acea nu vom suferi. Îndata voiu dispune aducerea lor în curtea domnéscá; este acolo destulu locu si pentru servițulu Atenaidei. Si scolându-se merse la o mésa, scrise câte-va cuvinte, si o predede nomenclatórei în vestibulu.

— Sùm fórté multiamitóre, înalta Augusta, de si nu asiú fi voitu sè facu atât'a încomodare. De altmintrelea me temu, cá Pedro fara mine nu va veni. Eu i-am dîsu, cá fara mine sè nu se îndeparteze nicairi, si elu are atât'a simplicitate, de nu va voi sè asculte nici de trimisii maiestátii tale.

— Dóra voiu reesi în numele împeratului?

— Anevoia credu, de si elu a vorbitu chiar cu maiestatea sa împeratulu, lângá Cisterna, unde eu m'am fost retrasu puçinelu, éra Pedro priviá la petrecerea din Hipodromu.

— Cu atât'iu mai bine dara. Acuma sè vedemu ce sè facemu cu ingrații tei frati?

— Ceru partea mea de mosia. Tatalu meu a avutu mai multe vile în Atena, cu gradini si paménturi fructificatóre, si cas'a din Acropolis de lângá Pantheonu în cetate, care éra locuint'ia nóstra si șcóla tatalui meu, facu o avere însemnata!

— Si alta ceva nu mai ceri?

— Ceru a se statuí unu esemplu, sè fie si pedepsiti!

— E bine, asculta sentent'ia mea. Processulu în acestu momentu îl terminámu. Cea mai mare pedépsa pentru frații tei, este iertarea ta.

Fruntea neteda si frumósá a Atenaidei se încretí, ea facù unu gestu cá si celu ce aude de odata si ce-i place si ce nu-i place.

— Vedu cá nu me pricepi înca. Dar sè te întrebu alta! — continuá variandu întielépt'a Pulcheria.

— Binevoieșce, înalta Augusta! — respunse Atenais încordându-si atentiunea.

— Cum îți place metropol'a?

— Fórté bine. Aten'a e rará cu monumintele sale, d'ar aci mi se pare cá tóte sînt mai splendide.

— Dar ce dîci de locuint'ia mea asceticésca? Vino si vedi-o mai bine, — dîcéndu aceste se scolá si

¹¹⁾ Aceste șcóle academice asiá numite a Filosofilor, a sus-

tatu pâna la împeratulu Iustinianu, carele le-a închisu. Cantu. Totu acolo.

luându-o de mâna, i aretă totu localulu internu, care noi l'amu descrisu mai sus.

— Nu e nimicu de observatu. Ací tóte corespundu vietii ce ti-ai alesu, Augusta Dómna!

— Acum mai spune-mi un'a: esti botezata séu nu?

— Nu sùm.

— Am cugetatu. Filosofii decomunu aștepta etatea barbatiei pâna la botezu. Ba ei confundându pré tare filosofi'a classica cu preceptele evangelice, si voindu a împacá asiá dicéndu pagânismulu si creștinismulu, aru primí numai moral'a, fara fundamentulu moralei, dogmele. Ocupatu-te-ai si tu cu Evangelia, dupa datin'a filosofilor nostrii din Atena.

— Ocupatu, si cá proba tocmai am adusu cu mine o opera mica, cá sè o subșternu de suveniru maiesității tale, care documentéza, cá eu simțiescu creștineșce, — si cu aceste cuvinte predete Pulcheriei opșiorulu de pergamentu.

Erá o poesía de șiese metre în 2343 versuri, despre viét'á lui Isusu, plina de omerochentra, adeca sentinție împrumutate din Omer, o opera bizara, dar dupa gustulu de atunci. ¹²⁾

— Fórte bine, dar nu e de ajunsu. Omer nu s'a pututu înaltíá la ideile sublime ale Salvatorului, si asiá nici nu e în stare a-lu esplicá. Asculta deci ce dîcu io în sensulu învetiaturii creștineșci pure. Décati place Constantinopolulu si locuint'á mea, déca vrei asilu contra nedreptilor frati, remâni ací, în Constantinopolu, în cas'a mea, fi mie sora, si de-ti va placé velulu, il poti purtá cu mine, éra de nu, eu Augusta Pulcheria iti voiú dá zestre. Ești contenta?

— N'am meritatu atát'a bunatate! — respunse Atenais cu lacrimi în ochi, sarutându mân'a Pulcheriei, — dar admiru religiunea ta, o înalta Augusta, eu acum vedu naintea mea deschidîndu-se o usia, prin care cu totulu altfel îmi apare edificiuulu evangelicu, decát cum l'am studiatu, de alta parte nu cutezu a respinge ofertulu, cáci asiú vatemá grați'a maiesității tale. Sùm contenta!

— Grația împarte Ddîeu. Noi sântemu unelte numai. Acuma vino sè te îmbracișámu, — si îmbracișându-o, o sarutara tóte dearéndulu.

Nu asiá usioru s'a lasatu a se capacítá Pedro, când il învitara servitorii de la curtea împeratésca, cá sè li urmeze. Însedar i se spunea, cá împeratulu, cá Pulcheria, cá Atenais a ordonatú asiá. Elu pretindea mortisíu sè vina Atenais, de care e datoru sè asculte. Elu vré sè o véda.

N'a folositu nici o resonare. Atenais a fost trãmisa cu carutiá împeratésca la otelu, si numai atunci a plecatu Pedro. Ajungéndu la port'a de feru, unde a descalecatu Atenais, si ací avura lupta cu elu, cáci nu voiá nici la demándarea ei sè mérga în despartieméntulu servitorilor împeratéschi, teméndu-se cá-lu despartu pentru totu-de-una de dómn'a sa.

Si ací numai Pulcheria a gasitu ajutoru. Pedro erá eununchu si cá atare, de si Pulcheria a înterdîsu întrarea altui barbatu, afara de Teodosiu si preotulu, unu venerandu betrânu, totusi exceptiionalminte pentru fidelitatea acestui arapu, a subscrisu îndata unu decretu, denumindu-lu de ianitoru pe Pedro.

Ce bucuría! când i s'a cetitu decretulu scrisu în fuga de Pulcheria, vre-o dóue șire.

— Pedro ianitoru! Pedro vede pe Atenais! — dícea elu plinu de bucuría, — dícea elu, si facea nasu lungu tuturor servitorilor, cari voiau sè-lu rapésca, dupa cugetulu lui.

V.

Resbunare creștineșca.

„De-ti va placé velulu, il poti purtá cá mine, éra de nu, eu Augusta Pulcheria iti voiú dá zestre,“ asiá se exprimá Pulcheria catra Atenais, si Atenais își însemná bine cuvintele aceste, si Pulcheria își tînú cuvântulu într'unu modu minunatu, cum vom vedé.

În decursulu anului aceluia, nu avemu alt'a de inregistratu despe eroín'a nóstra Atenais, numai cá luá parte la ocupatiunile Pulcheriei, cari constá în cusutu si brodaritu diu'a, séu la cultivarea gradinei în timpu acomodatú, si la rugatiunile si exercitiile religioșe ce le îndepliniá parte singura în societatea celorlalte dame tóte calugaritié, parte sér'a cu serviciulu spiritualulu curti.

Ací cusura ele multe vestminte si mesaie de altariu bisericescu, pentru cele mai de frunte biserici din Roma, Alesandria, Antiochia si Jerusalimu. Éra altariulu de auru, si ornatulu seu, erá unu specialu donu alu Pulcheriei în biserici'a din Constantinopolu de la Ss. Apostoli.

Ací se perfecțiuná Atenais în învetiatur'a creștineșca dupa spiritulu evangheliei, spre marea bucuría a Pulcheriei.

— Voeșci sè fii creștina perfecta, iubita Atenais? — o întiebá Pulcheria într'o di de tótna, când faceau preâmbblarea în gradina.

— Si ce trebue sè facu spre acelu scopu? — întrebá Atenais.

— Cá sè te înscrii în cartea vietii, trebue sè primești botezulu.

— Așteptu dara cu nerabdare timpulu celu doritu.

— Asiá dara vom avé bucurí'a a asistá la o ceremonía celebra a religiunii nóstre. Vedi, — adause Pulcheria cu o cautatura binevoitóre, — ce bine a facutu frații tei, cá te-au esilatu! Eu, n'asiú fi avutu ocașiu-ne sè te numescu sor'a mea. Éra tatalu teu, bunulu Leontiu, mi-a venitu chiar întru ajutoru, când a dîsu sentinți'a asupra ta: „cu frumseti'a si cu sciinti'a ta vei ajunge departe.“

— Multiamescu Provedintiei, care grigesce în modu minunatu de cei parasiți, si mi-a datu mentoru în persón'a ta, o! venerata Pulcheria! D'ar permiti-imi si mie o întrebare?

— Poftesce!

— Ce e caus'a de ai îmbracatu velulu castității? La acésta întrebare, Pulcheria s'a vedíutu încátva emotiuunata. Si Atenaidei i pareá deja reu, cá a pus'o. Pulcheri'a înse se sciá, iute predomni, si i respunse:

(Va urmá.)

Georgiu Traila.

¹²⁾ Cantu Caesar. Totu ácolo.

S A L O N U ?

Conversare cu cetitórele.

Marele evenimentu literaru, triumfulu dlui Vasile Alecsandri la emulatiunea poetica din Montpellier, forméza obiectulu de conversatiune în tóte cercurile române.

În adevéru acesta e unu mare evenimentu, càci elu trage asupra literaturéi nóstre atentíunea întregei lumi civilisate.

Nu este înca nici unu casu, cá vr'unu poetu românú sè se fi împartesítu în o asifel de distinctíune innalta.

Tóta lumea latina vine sè incunune pe poetulu nostru. De acuma înainte, nu numai noi ne mândrimu cu elu, tóta gíntea latina îl numesce alu seu.

Priveghiatórea din lunc'a de la Mirceşci, poetulu natiunii române, a devenitu poetulu latinitatii.

*

De odata cu cânteculu aplaudatu alu filomelei nóstre renviá si natur'a. Campiile si délurile imbracara tapetulu lor verde, inzestratu cu mii de floricele. Lun'a lui maiu sosí si trecú.

Trebue sè ne plângemu înse, cà de asta-data lun'a maialelor nu se purtà tocmai galantu faşia cu arangiatorii de petreceri. Ploile dese spelara multe ilusiuni frumóse, si recórea pré aspra degerà o multíme de flori ale bucuriei.

Se póte dice, cá 'n anulu acest'a nici n'a fost primavéra cum se cade, ci din érna de odata intraramu în véra.

E bine, déca în maiu nu puturamu avé desfetare deplina, sè ne recompensámu în junie!

Maiarele trecura, sè traiésca junialele!

*

Lun'a lui junie are la ordinea dílei multe eventimente interesante. Éta 'ndata congressulu! Dar sè nu politisámu . . . Mai bine, sè vorbimu de espositiunea universalá! Se póte dice, cà de si acést'a s'a deschisu înca în prim'a maiu, în realitate numai acuma e gata.

Sè mergemu dar si noi acolo!

Cine n'ar merge bucuros la acésta espositiune, numai sè aiba mijlóce?! Dar nici de aceste nu se cere acuma asiá multu cá de alta-data. Pe timpulu duratei espositiunii, se dau bilete pe calea ferata cu unu pretú forte redusu.

Este interessantu a ceti rapórtelu díuarelor despre acésta espositiune. Cele din Germania scriu cá 'n batjocura; din fia-care se cunóşce invidi'a, cá Franci'a si fara concursulu Germaniei fu în stare a produce unu lucru atát de admirabilu, càci — precum se şcúte — Germani'a nu ia parte la acésta espositiune. Cele din Viena facu comparatiuni între espositiunea acést'a si între a lor din 1873, si scotu cá resultatu, cá în Viena au fost mai solide — cladirile. Englesii, italianii, si tóta lumea, pâna chiar si muscalii, scriu frumos si admira — renviarea Franciei.

*

Renviarea! Ce frumósa serbatóre! Póte sè fia mai frumósa decât acést'a? Nu credu!

Natiunea romána înca a trecutú prin actulu

renviarii. Si ce serbatóre grandiósa fu aceea! Munţii au resunatu cântecele de bucuria a váilor, si váile au reogíndatu faşia vesela a munţilor.

Dar renviarea ei deşteptá gelosi'a multora. Duşmanii s'au sporitu. Ma si acél'a, pe care multi îl credeau amicu, se spariá de puterea de viétia a ei, aruncá masc'a si isi reluá rolulu de tiranu.

Dar acést'a nu e unu lucru nou. Déca frundiárimu istori'a, vedemu, cá incidentulu acest'a s'a mai repetítu. De câte ori natiunea romána s'a innaltiatu din pulverea îngenunchiarii sale, de câte ori Románulu a datu proba de nobilulu sânge ce curge în vénile sale: totdeuna a vinitu turm'a duşmanilor si i-au smulsu aripele libertáţii.

Repetí-se-va si de asta-data casulu acest'a? Ba! nu se mai póte. Când o natiune este astfel petrunsa de simtiulu libertáţii, când ea a datu atâte probe de viteji'a sa: nu mai are de ce sè se téma.

*

Si de ce ne-amu teme noi? Numai acél'a se póte teme, care n'are putere de viétia, care nu si-a îndeplinitu missiunea.

Nu ni-amu îndeplinitu noi missiunea? Statu-amu însedar p'acestu paméntu? N'amu luptatu in siru de secolu în contra barbarismului? N'amu aperatu totude-una libertatea? Nu facemu parte din gíntea latina?

Ce a fost gíntea latina p'acestu paméntu? Cetiti poesi'a premiata din nr. trecutú a dlui Alecsandri, si acolo veti gasi respunsulu ei:

„O! Dómne, 'n lume cât am statu
În ochii sei plini de-admirare
Pe tine te-am representatu!“

Gasifu Vulcanu.

~*~

P u n c i u.

Archiducele Albrecht petrece la Paris. Dílele trecute presiedintele republicei dete unu prándiu în onórea lui. Cu ocasiunea aceea se petrecú o şcena picanta.

Între bucatele servite la mésa figurau — din întéplare séu cu alusiune, nu se şcúte — si aceste: „Bombe Solferino“ si „Rocher Magenta.“

Archiducele observându acést'a, díse lui Mac Mahon, dupa ce se servi si înghiaçiat'a:

— „Înghiaçiat'a-Sedan“ a dtale mi-a placutu forte, vreu s'o gustu înc'odata.

*

Convorbire dupa revolt'a cea mai nóua din Constantinopolu:

Abdul Hamid: Cum se afla bunulu meu frate, Murad?

Ministru: Dênsulu e înca totu nebunu, innaltiate imperate!

Abdul Hamid: Dóra éraşi are vointia sè ocupe tronulu?

Ministru: Chiar asiá de tare nebunu nu este elu.

*

— Maserea verde e acuma o noutate, nu-i asiá?

— De risu. O noutate? Eu am mâncatu masere verde înca în — anulu trecutú.

~*~

Literatura si arti

✦ **„Motii si Curcanii.“** Sub titlulu acest'a primu ramu de la București o frumoasă broșura, care conține două conferințe ținute de dlu A. I. Odobescu în Ateneulu din București. Prim'a conferință, **Moții**, conține „Rescol'a Românilor Ardeleni sub Horia în 1784—5“, — si a două, **Curcanii** : „Luarea Rahovei de catra oștirile românești, la nov. 1877.“ — Amândouă sânt scrise cu acelu stilu frumosu românescu, care de multu au înalțiatu pe autorulu în sirulu celor mai buni prosatori ai noștrii. Prețulu 2 lei noi.

✦ **Istori'a Românilor frantiozesece.** Sânt patru ani de când dlu Hasdeu a publicatu partea I. din „Istori'a critica a Românilor. În primulu volumu eruditulu nostru istoricu tratéza despre întinderea teritoriala a României, si prin urmare si despre drepturile ei asupra Basarabiei. Acestu volumu este deja de vr'o trei ani tradusu în limb'a francesă de dlu Fridericu Damé. Dilele trecute — dîce „Românulu“ de unde scotemu aceste sîre — vorbindu-se despre însemnatatea acestei scrieri si despre interessulu ce are Români'a d'a se publică îndata, pentru că strainii sè cunósca deplinu drepturile României, dlu deputatu T. Bagdat oferi sum'a de 600 franci pentru înmediat'a tiparire si respândire a acestei scrieri. Numitululu dîuaru crede, că peste vr'o 15 zile cartea tradusa va si esî.

✦ **Dlu Iosif Popu**, jude cercualu regescu în Brasiovu, a scosu de sub tiparu opulu seu anunțiatu si de noi : „Manualu a supra procedurii în cauzele mai menunte processuale civile“, scrisu pe sém'a poporulu român, si în specialu pentru judecatoriile comunale.

✦ **Carti noué :** „Despre partidele politice“, de Gr. G. Peucescu, București. — „Considerațiuni generale a supra instructiunii primare“, conferința ținuta de Dimitrie Ghica, București. — „Consilii igienice pentru creșterea copîilor“, de dr. Dimitrie Cantemir, București. — „Trei șireti si doi gheboși“, povești populare, anecdote, de Toma Vartie, București.

✦ **O fapta patriotica.** „Roman'a Libera“ afla că ministerulu de resboiu, împreuna cu alu instructiunii publice, din Români'a, au însărcinatu pe dlu Socec cu publicarea unei editiuni a poesilor, în cari dlu Vasile Alecsandri cânta viteji'a oștenilor români, — spre a se împartî gratis în armata.

✦ **Din „Istori'a resboiului din orientu,“** tiparita la București sub îngrigirea dlui D. Laurianu, cu colaborarea dlor I. Manliu si D. Miron, a esîtu broșur'a a șiepte.

✦ **Dînare noué.** „Miculu Jurnalul,“ apare în tóte zilele la București. — „Tob'a,“ în Craiova. — „Cabinetulu de lectura,“ fôia beletristica, la Iași.

Biserica si scôla.

✦ **Sinodulu archidieceșanu din Sibîiu** în șiedinti'a a șieptea ântâiu a transpunsu la comisiunea pentru propuneri unele propuneri de natura atât de delicata, încât despre un'a ênsusi Esc. Sa metropolitanulu a declarat, că aceea este unu atentatu îndreptatu oblu în contra persónei sale; apoi a continuatu desbaterea regulamentulu afacerilor interne ale consistoriului. În șiedinti'a a opt'a deputatulu Baiulescu facu o interpelatiune în privinti'a censurării manualelor subșternute consistoriului spre acestu scopu, si dupa ce presidiulu promise, că va purtá grige, că astfel de manuale pe viitoru sè se censureze la tim-

pulu seu, se continuă si se încheiă desbaterea regulamentulu consistoriului; apoi urmă desbaterea asupra raportulu comisiunii generale despre desbatulu de proprietate, de administrare si de dispunere asupra tipografiei archidieceșane, si se decise, că dreptulu de proprietate si de dispunere este alu archidieceșei, dar dreptulu de administrare este alu comisiunii administrative instituite prin testamentulu întemeiatorulu Siaguna; în privinti'a regulării foii „Telegrafulu Român“, de óra-ce acest'a nu este unu diuaru oficialu alu archidieceșei, sinodulu nu s'a simțitu chiamatu a-i regulá positiunea. În șiedinti'a de dupa miédîadi, la propunerea dlui V. Romanu, s'a alesu o comisiune, care — dimpreuna cu comisiunile esmise din celelalte sínóde — sè caute a delaturá pedecile ce stau în calea functiunării regulate a organismulu metropolitanu, — membrii comisiunii sânt domni : I. Hanea, A. Trombitasiu si N. Stravoiu. — În șiedinti'a a nou'a s'a desbatutu raportulu presidiulu, prin care se aréta cauzele din cari nu s'a împartitu la timpu ajutorulu de statu si din cari nu s'a înfașiatu la imperatulu deputatiunea alésa în sesiunea anului trecut, cu scopu de a mijloci restabilirea hotaririi primitive față de acelu ajutoru; în urma procederea presidiulu se justifică, ceréndu-se că deputatiunea sè se presinteze la timpu oportunu la locurile mai înnalte. S'a mai desbatutu o propunere a presidiulu, prin care avea sè se reguleze pe viitoru dreptulu testamentaru alu archiepiscopulu, — dar peste ast'a se trecu la ordinea dîlei, de óra-ce statutulu organicu reguléza dreptulu archiepiscopulu în asta privinti'a. În șiedinti'a a dîceea, cea mai de pe urma, s'a desbatutu si primitu raportulu comisiunii pentru bugetulu casei, alu comisiunii pentru propuneri, — apoi sesiunea anului presentu alu sinodulu se încheiă. Deci încheiăm si noi aceste extracte facute dupa „Telegr. Rom.“

✦ **Sinodulu eparchialu aradanu** în șiedinti'a sa de la 26 apr. a decisu : sè se sustina si mai departe pracs'a învetiătorésca de doi ani pretinsa de la candidati de preotia, amplificându-se dispositiunea în privinti'a acest'a astfel, că 1. ascultatorii de teologia sè se calificé nu numai în pedagogia si metodic'a generala, ci si în metodic'a speciala si în scól'a practica, — 2. teologulu astfel absolutu, în lips'a de recurrenti pedagogi, póte sè se aplice de învetiatoru cá si preparandu absolutu, — 3. dîca acelu teologu vré sè fia învetiatoru definitivu, se cere că dupa pracs'a de doi ani sè faca esamenulu de calificatiune învetiătorésca, — 4. cu ocasiunea concurselor dintre individi de calificatiune egala sè fia preferiti cei cari au functiunatu cá învetiatori, — 5. afara de aminti'a preferinti'a nu esistu mijloce silitóre séu pedepsitóre pentru a se aplicá teologii de învetiatori. S'a raportatu, că lefile învetiătorésce s'au îmbunetatitu în 11 comune. Sinodulu a însărcinatu pe ambele consistorie, din Arad si Orade, că si pe viitoru sè se țina conferințe învetiătorésce si cursuri supletorie în fia-care anu. Apoi s'a arétatu, că în anulu trecut s'au deschisu 16 școli noué. Se presinta ștastic'a școlilor din diecesă, pe care o vom reproduce cu alta ocasiune, observându acuma, că aceea e fôrte trista. În fine s'a decisu, că de aci înainte sidocs'a episcopésca, sè se încasseze pe calea consistorielor, ér conventi'a episcopésca sè se încasseze atât în partile ungurene, cât si în cele banatice pe calea organelor administrative.

✓ **Statistică a studenților români.** Societatea „România-Juna“ a junimei române din Viena, dorindu a compune și a publica o statistică a tuturor studenților români aflați la școlile superioare ale Europei, cere concursul publicului român, alu decanatelor de la instituțiile superioare române cu rangul academic, și cu deosebire concursul studenților români de pe la diferitele universități, rugându-se a-i împărtăși cel mult până la 1 oct. st. n. a. c. numele, specialitatea studiului și locul nașterii studenților români din respectivul oraș, — asemenea și numele și ocupația părinților acelora.

✓ **Unu nou dr. de filosofie.** Dlu Lazaru Petroviciu, carele — că stipendist alu diecesei Aradu — a studiatu cursul de trei ani la facultatea filosofică a universității d'acei, în septemână trecută făcând doctoratul în filosofie cu succesu laudabilu, avându că studiu principalu pedagogia, și că secundare: filosofia și limbă și literatură română. Noulu doctor este unu colaboratoru alu foii noastre, în care a lucratu sub numele „Lazaru P. Petrinu,“ — de aceea avem cauza dubla a-lu felicită. Institutulu clericalo-pedagogicu din Aradu va câștigă printr'ensulu unu bunu profesor. Înse înainte de a-si ocupă catedră, dlu Petroviciu dorește să meargă a-si completă studiile la vr'o universitate din străinătate; diecea Aradului va face dar unu pasu foarte salutaru în interessulu ei de cumva va dá acestui tineru diligentu mijlocele necesare.

✓ **Esamene professorale.** Dlu Ioanu Ciocanu, fost stipendist din Naseudu, a făcutu la facultatea filosofică a universității d'acei esamenu professoral, avându că studiu principalu limbă și literatură română, și că secundare: geografică și istorică. Asemene și dlu Josifu Goldisiu, professoru de limbă și literatură română la liceulu din Aradu, făcând esamenu professoral din acestu studiu, avându să mai facă la érna altulu din limbă latină.

✓ **Din Resiția montana (Banatu)** ni se scrie, că zelosulu învetațoru de acolo, dlu Ionu Simu, a început să înființeze o bibliotecă pentru copii; asemenea alta bibliotecă pentru adulți. Totu de acolo primim știrea, că și corulu a renvialu; magistrulu corului e dlu I. Kolosi, conducătorulu dlu Iosif Baltezanu, casaru dlu Iosif Pocrianu, și controloru dlu Grigoriu Balanescu. Cântareți sânt 35 de énsi, contribuitoři peste 50, taxă lunară 25 cr.

✓ **Unu nou dr în medicina.** Dlu Ioanu Uilacanu, unu tineru din Transilvania, la 22 maiu fu promovatu la universitatea din Budapesta că doctor în științele medicale.

Societati și institute.

✓ **Societatea „Transilvania“** din București a tinutu în lună lui martie adunare extraordinară pentru revizuirea statutelor și aflarea modulu cum s'ar puté mai bine eternisă memoria repausatulu fostu presiedinte A. Papiu Ilarianu. După ce se făcua unele modificări în statute, relativu la eternisarea memoriei lui Papiu s'a decisu, că Societatea să înființeze unu stipendiu universitaru cu numele A. Papiu Ilarianu, și să se facă unu portretu coloratu alu repausatulu. Apoi se debatú bugetulu anulului 1878, venitul curatu fiindu 9648 lei, pentru stipendie și alte spese s'a destinat 5545 lei, éra pentru industria, meserii și alte ajutóre de învățământu 4103 lei.

✓ **Societatea de asigurare „Dacia“** din București și-a tinutu adunarea generală la 30 aprilu (12 maiu.) Presiedintele Societății, dlu B. Boerescu — precum ni spune „Press'a“ — citi raportulu anualu, care aréta unu excedent pentru 1877. Dlu Boerescu a arétat, că numita societate a platit daunatilor, de la 1871 și până la 31 dec. 1877 o suma de 14.000,000 lei. Acționarii s'au departatu deplinu mulțăminti.

✓ **Bancă României.** Adunarea generală a acționarilor „Bancei României“ va avé locu la Londra în 1/17 iunie.

✓ **Societatea Petru Maior** a tinerimei române din Budapesta și-a închis ședințele la 19 maiu, cu care ocaziune s'a cetit și raportulu secretarulu, din care vom scote și noi unele date.

✓ **Societatea de lectură a studenților români din Brasiovu** tinu la 14/28 maiu ședința publică literară în sală cea mare a gimnasiulu român gr. or.

✓ **La Naseudu în 2 iunie** se tinu adunarea constituitoare a „reuniunii învetațorilor din fostulu districtu alu Naseudulu și tinutulu din giuru“, a carei statute s'au aprobatu de curéndu prin ministeriu. În adunarea acéstă se tinura și disertățuni de dnii învetațori: Iacob Popu, Petru Tofanu, Teodoru Rotariu, Ioanu Iarda, Isidor Titieni.

✓ **Societatea Alexi-Sincaiana** a teologilor din Gherla, după ce prin rescriptulu ministerialu din 5 aprilu s'a constatat nevinovata, s'a restituit în drepturile sale, și și-a reinceput activitatea.

✓ **În Siomenta-mare** la 30 l. tr. se tinu adunarea „reuniunii învetațorilor români din Chioru.“

✓ **Reuniunea sodalilor români din Sibiu** tinu adunarea sa generală înca la 30 aprilu, sub presidiulu dlui N. Cristea, carele deschise adunarea cu o cuvântare potrivita. Apoi se ceti raportulu comitetulu și în urma se alese comitetulu celu nou. Presiedinte și vice-presiedinte fure realesi dnii N. Cristea și N. Simtion, casaru George Bogorin, controloru N. Marcu, notaru V. Petrutiu. În comitetu V. Chereși, E. Munteanu, D. Dipon, T. Mihailoviciu, D. Salciu, C. Dragosiu, I. Caicutiu, I. Ionasiu. Din raportulu comitetulu amintim — după „Telegr. Rom.“ de unde scótemu acéstă notiția, — că în decursulu anulu a contribuit foarte multu la înaintarea reuniunii dlu parocu și professoru de cântări D. Cuntianu și dlu N. Petrescu, celu d'ântâiu instruindu gratuitu pe membrii în musică vocală, și celu din urma asemenea în cunoștințele istorice.

Ce e nou ?

Unu nou atentatu asupra imperatulu Vilelmu. Dumineca, la 2 iunie, după miédiadi la 1 óra și 30 minute, pe când imperatulu Vilelmu se întorcea a casa cu trasură, unu individuu puscă spre elu de două ori. Imperatulu fu ranitu, dar bólă lui nu e periculósa. Numele atentatorulu e dr. Nobiling.

Marele succesu alu dlui Vasile Alecsandri la concursulu pentru cântulu latinu a umplutu de bucuria și de mândria tóte ânimele române. Îndata după esirea în publicitate a șirei împortante, marele nostru poetu primí o multime de felicitări din tóte părțile. Triumfulu dlui Alecsandri este cu atât mai vértos strălucitu, căci concurentii au fost numerosi: francesi, italieni, spanioli și portugesi. Poetulu nostru premiatu fu chiamatu îndata la Montpellier, unde

se tineă adunarea Societății limbilor române, înse împedecatu de cauze familiare nu se putu duce. Acuma cânteculu încununatu se va traduce în toate limbile neo-latine, și făcându-i-se musica, se va cântă pretotu-indene că imnu alu gintei latine.

Caletori'a Domnitorului Românilor. La 12/24 maiu deminetti'a Domnitorulu a parasitu Curtea de Argesiu, și a plecatu spre Câmpu-Lungu, fiind pretotu-indene întimpinatu cu entusiasmu. La Musiețegii M. Sa a decoratu pe invetiatorulu cu medalia. La Domneșci a consolatu pe veduvele soldaților ca-diuti în lupta și a decoratu pe unii raniti. La Câmpu-Lungu primirea a fost entusiastica, la bariera eră ridicatu unu arcu de triumfu; ântâiu s'a celebratu unu Te-Deum; toate casele au fost decorate pompos, toate ferestile pline de dômne și domnișiore în costume nationale, cari se întreceau a aruncă flori; ser'a Mari'a Sa a facutu o plimbare prin orasiu. În diu'a de 13/25 maiu Mari'a Sa facu o excursiune la manastirea Rucar. La 14/26 maiu a pornitu din Câmpu-Lungu la Tergoviște, unde asemene fu primitu cu acelasi entusiasmu, ser'a orasiulu eră iluminatu. La 15/27. Mari'a Sa s'a rentorsu la Bucuresci, unde l'a întimpinatu Dômn'a cu ministrii.

Domnitorulu Românilor a adressatu ministru-lui presiedinte o scrissore, prin care il roga a areta tuturora viu'a sa multiamita pentru toate urările și felicitările facute cu ocasiunea serbării aniversării suirii sale pe tronulu Romaniei, și dice între altele: „Acesta manifestări, în urm'a evenimentelor prin cari a trecut tuier'a, în urm'a sacrificielor ce a fost nevoita a îngaduși și este gata a îngaduși înca pentru independenții și maria ei, au fost îndoitu de scumpe pentru mine, și mi-au datu încrederea, că cu ajutorulu a totu-puterniculu și cu barbatii'a filor ei, România va și a eși cu bine din greutățile ôrei presente.“

Mai multi cetățienii din Bucuresci, mare parte deputati, cu ocasiunea inaugurării festivitatilor latine de la Montpellier, — precum ni spune „Dorobantulu“ — au adresatu comitatulu diriginte o telegrama de felicitare în numele compatrioților lor, invitându congresulu că sesiunea viitoare (Septembre 1879) s'o tina în Bucuresci. Comitatulu a respunsu telegraficu d-lui Urechia, că „multiamescă cu emotiune și că primeșce propunerea cu bucuria, în numele Latinilor întruniti la Montpellier.“

Orisonulu politicu pare că se mai inseninăza. Se scrie, că congressulu în fine totusi se va întruni, și a nume la Berlin. Între-aceste atât Angli'a, cât și Russi'a se gata de resboiu. Austro-Ungaria fortifica passurile transilvane, și a ocupatu Orșiova-nouă (Ada-Kaleh) de unde turcii au esitu.

Memori'a lui Voda Cuza. La 6/18 maiu s'a serbatu la mosi'a Ruginosa, nu departe de Iasi, pomenirea de alu 5-le anu a lui Voda Cuza, cu care ocasiune — dupa obicei — s'au împartitu ajutore la cei saraci. Veduv'a fostulu domnitoru, principessa' Elena, a tramisu și de asta-data o frumoșă cruce negra de abanos, în mijloculu unei ghirlande de argintu, tintuita în lemn, pe care se vedu totu în argintu inițialele „A. C.“, de desubtulu ghirlandei se citeșce urmatorea inscripțiune: „Jale eterna. Spre pomenire. 3 maiu 1878.“ Conturulu crucei este ornatu cu o ghir-

landa de flori. Acestu daru a sositu în diu'a de 3 maiu la ștații'a de la Ruginosa, și lad'a ce continea crucea a fost immediatu transportata la palatu și deschisa în presenții'a unei namerosu publicu. Serviciulu divinuu s'a sevêrsitu de catra protoierulu judetulu la care au asistatu unii din membrii familiei repausatulu.

Processele de pressa ale Gazetei Transilvaniei, cari aveau sê se pertracteze la 14 și 28 l. tr. la curtea cu jurati în Sibiiu s'au amânatu êrasi din caus'a bôlei dlui Jacob Muresianu.

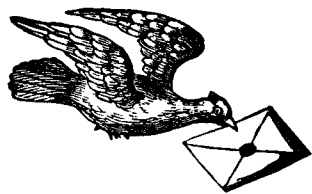
Serbarea Voltaire. La 30 maiu se serbă în Paris aniversarii'a de o suta de ani a mortii lui Voltaire, la care luara parte numai republicani. Serbarea se facu prin doue festivități literare: în teatrulu Gaité și în Cirque Myers. Se tinura multe vorbiri, între altii vorbi și Victor Hugo.

Siahulu Persiei, precum scriseram mai de multu, a plecatu de-a casa în Europa. La mijloculu lunei trecute elu sosi în Russi'a unde — la Petersburg și Moscva — fu primitu cu multa pompa. Nu peste multu dênșulu va sosi la Vien'a.

Calindaru nou în Russi'a. Din Petersburg se scrie, că guvernulu russescu are intențiunea d'a înlocui calindaru julianu cu celu grigorianu. Proiectulu privitoru la caus'a acest'a s'a transpusu academiiei de șciinție din Petersburg.

O sarutare scumpa. Istori'a s'a petrecutu în America la Bethleem. Unu adoratoru de femei, James Whitbeck, ceru de la o dama — Margareta Meade — o sarutare, pe când barbatulu dênsei nu se află a casa. Și fara sê aștepte respunsulu, elu își întinse brașele catra ea. Dn'a Margareta înse i trase o sânta palma, și fugindu în casa, setosulu de sarutare remase cu buzele umflate. Ea înse nu se multiamă cu atât'a, ci consultându pe barbatulu ei, intentă lui Whitbeck unu processu. Acest'a fu condamnatu a plăti 400 de dolari. „Celu pușin de-asău fi sarutat-o!“ — esclamă elu platindu sum'a.

Post'a Redactiunii.

Dlul S. Fl. M. in Siretiu. Numere din 1874 nu mai avemu de fel la dispozițiune.

Dlul G. Tr. in Caransebesiu. Caus'a că pentru fia-care esemplaru din diuarele tramise de la noi în provinciile austriace acolo se plateșce câte unu cruceru, e, că aice ștergându-se timbrulu de diuare, ceea ce acolo existe și acuma, guvernulu austriacu prin modulu acest'a se recompensăza pentru diuarele cari mergu d'aice acolo netimbrate.

Din caus'a serbatorilor, tipografi'a rămânendu închisa doue zile, „Familia“ nu va aparé în joi'a viitoare. Că înse onorab. publicu sê n'aiba nici o scadere, cuprinsulu acelui numeru se anticipa la nrulu de fășia, și astfelu acest'a apare în o còla intréga.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1878. Calea țierei nr. 39.